

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour d'appel de Bruxelles (Belgia) w dniu 5 lutego 2010 r. — Scarlet Extended SA przeciwko Société belge des auteurs compositeurs et éditeurs

(Sprawa C-70/10)

(2010/C 113/30)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Cour d'appel de Bruxelles

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Scarlet Extended SA

Strona pozwana: Société belge des auteurs compositeurs et éditeurs (SABAM)

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy dyrektywy 2001/29⁽¹⁾ et 2004/48⁽²⁾, w związku z dyrektywami 95/46⁽³⁾, 2000/31⁽⁴⁾ i 2002/58⁽⁵⁾, interpretowane w szczególności w świetle art. 8 i 10 europejskiej konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, pozwalają państwowemu członkowskim upoważnić sąd krajowy, który ma orzekać co do istoty sprawy i jedynie na podstawie przepisu stanowiącego, że „[sąd krajowy] może również wydać nakaz przeciwko pośrednikowi, którego usługi są wykorzystywane przez osobę trzecią do naruszania praw autorskich i pokrewnych”, nakazać dostawcy dostępu do Internetu (w skrócie ISP) wprowadzenie, w stosunku do wszystkich swoich klientów, in abstracto i w celach zapobiegawczych, na wyłączny koszt ISP i bez ograniczeń w czasie, systemu filtrowania wszystkich połączeń elektronicznych, zarówno wchodzących jak wychodzących, przekazywanych za pośrednictwem jego usług, w szczególności przy zastosowaniu programów peer to peer, w celu zidentyfikowania w jego sieci przypadków przekazywania plików elektronicznych zawierających utwory muzyczne, kinematograficzne lub audiowizualne, co do których strona pozywająca rości sobie prawa, a następnie zablokowania transferu tych plików, bądź na etapie próby ich ściągnięcia bądź na etapie ich wysłania?

- 2) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze, czy te dyrektywy nakładają na sąd krajowy, mający orzekać w zakresie wniosku o wydanie nakazu przeciwko pośrednikowi, którego usługi są wykorzystywane przez osobę trzecią

w celu naruszania prawa autorskiego, obowiązek zastosowania zasady proporcjonalności, w przypadku, gdy sąd ten ma orzec co do zakresu skuteczności i skutku odstrasżającego wnioskuwanego środka?

- (¹) Dyrektywa 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym (Dz.U. L 167, s. 10).
- (²) Dyrektywa 2004/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej (Dz.U. L 157, s. 45).
- (³) Dyrektywa 95/46/WE Parlamentu i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (Dz.U. L 281, s. 31).
- (⁴) Dyrektywa 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego w ramach rynku wewnętrznego (dyrektywa o handlu elektronicznym (Dz.U. L 178, s. 1).
- (⁵) Dyrektywa 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 2002 r. dotyczącej przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej (dyrektywa o prywatności i łączności elektronicznej) (Dz.U. L 201, s. 37).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supreme Court of the United Kingdom (Zjednoczone Królestwo) w dniu 8 lutego 2010 r. — Office of Communications przeciwko The Information Commissioner

(Sprawa C-71/10)

(2010/C 113/31)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

Supreme Court of the United Kingdom

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Office of Communications

Strona pozwana: The Information Commissioner

Pytanie prejudycjalne

Gdy w myśl dyrektywy Rady 2003/4/WE⁽¹⁾ organ władzy publicznej posiada informacje o środowisku, których ujawnienie miałoby negatywny wpływ na odrębne interesy chronione przez więcej niż jeden wyjątek [w tym przypadku interes bezpieczeństwa publicznego chroniony przez art. 4 ust. 2 lit. b) oraz

interes praw własności intelektualnej chroniony przez art. 4 ust. 2 lit. e)], jednakże gdyby każdy z tych wyjątków był rozpatrywany oddzielnie, wpływ ten nie byłby wystarczający, aby przeważyć nad publicznym interesem ujawnienia informacji, to czy wówczas dyrektywa wymaga przeprowadzenia dalszego badania obejmującego nakładanie się odrębnych interesów chronionych przez te dwa wyjątki i ich łączne porównanie z publicznym interesem ujawnienia informacji?

(¹) Dyrektywa 2003/4/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska i uchylająca dyrektywę Rady 90/313/EWG (Dz.U. L 41, s. 26).

Odwołanie od postanowienia Sądu Pierwszej Instancji (szósta izba) wydanego w dniu 19 listopada 2009 r. w sprawie T-94/07 European Renewable Energies Federation ASBL (EREF) przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione w dniu 9 lutego 2010 r. przez European Renewable Energies Federation ASBL (EREF)

(Sprawa C-74/10 P)

(2010/C 113/32)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: European Renewable Energies Federation ASBL (EREF) (przedstawiciel: J. Kuhbier, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie postanowienia Sądu Pierwszej Instancji z dnia 19 listopada 2009 r. w sprawie T-94/07 EREF przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich;
- przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez szóstą izbę Sądu;
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania odwoławczego.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie wnosi do Trybunału o uchylenie postanowienia SPI z dnia 19 listopada 2009 r. w sprawie T-94/07 i o przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd.

Wnoszący odwołanie kwestionuje orzeczenie SPI, że prawnik wnoszący odwołanie, D. Fouquet, nie mogła reprezentować go przed SPI i że jego skarga była tym samym niedopuszczalna.

SPI stwierdził, że ponieważ D. Fouquet została w dniu 29 czerwca 2004 r. mianowana dyrektorem EREF, nie można jej już uznać za niezależną osobę trzecią. Wnoszący odwołanie utrzymuje, że D. Fouquet nie została formalnie mianowana dyrektorem EREF, ponieważ zgodnie z prawem belgijskim takie mianowanie wymagałoby oficjalnego zgłoszenia do właściwych władz belgijskich. Status dyrektora D. Fouquet w EREF był jedynie tytułarny, a nie — lub tylko w ograniczonym zakresie — związany z uprawnieniami do reprezentacji.

Wnoszący odwołanie utrzymuje, że nawet gdyby przyjąć, że pozycja D. Fouquet jako dyrektora miała charakter formalny, SPI niewłaściwie zastosował kryteria oceny statusu prawnika jako niezależnej osoby trzeciej. Twierdzi, że SPI źle zrozumiał zarówno sytuację prawną pełnomocnika EREF przed Sądem, jak i faktyczny rozdział zadań i obowiązków pomiędzy D. Fouquet a EREF. Zgodnie z prawem niemieckim, pozycja D. Fouquet jako dyrektora EREF pozwoliłaby jej na reprezentowanie wnoszącego odwołanie przed Trybunałem.

Odwołanie od postanowienia Sądu Pierwszej Instancji (szósta izba) wydanego w dniu 19 listopada 2009 r. w sprawie T-40/08 European Renewable Energies Federation ASBL (EREF) przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione w dniu 9 lutego 2010 r. przez European Renewable Energies Federation ASBL (EREF)

(Sprawa C-75/10 P)

(2010/C 113/33)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: European Renewable Energies Federation ASBL (EREF) (przedstawiciel: J. Kuhbier, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska